

VĂN – CAO MỸ NHÂN: “ĐOẠN ĐƯỜNG MÒN” & “QUỐC HOA” VÀ CHÙM THƠ LÍNH CAO MỸ NHÂN

ĐOẠN ĐƯỜNG MÒN.

CAO MỸ NHÂN

Cuộc sống phải thế nào mới có ý nghĩa ? Buổi đó tôi đi bộ một mình trên bờ sông Rạch Bắp, đoạn đường ngắn độ 1 Km thôi ...chạy ngang yêu khu tam giác sắt, mà quý quan với quân lên đường, đều đã tới tham chiến, hành quân, hay nghe đên thà binh đao trước 30 – 4 – 1975.

Tôi phải dừng lại chờ đợi đò, mà quen miệng dân quanh đó gọi là ” Bận đò “, chờ đò ngang chèo qua bên kia sông, vô địa phận Quận Củ Chi.

Cái đoạn đường 1 Km đó, trong 2 năm trời tôi thường tới lui thật vắng vẻ, nếu nói đúng ra là hoang vu dẽ sợ.

Một bên là sông có viền cỏ dại, cao tới gần đầu người, một bên là cây rừng nhiệt đới, tức cây cối tự mọc lên vô tận chức, chằng chịt vào nhau.

Lối mòn từ khá lâu năm, mới biến thành lối đi trơn bóng dẹt dẹt mầu hắc phách, không một sợi cỏ chằng qua ...

Đó là đường trong, sát bờ sông ...

Còn đường ngoài chạy song song với nó, đường trong, mặt trời nhựa cũng từ lâu rồi, nên lối chèo gà. Đường ngoài này có xe hơi cộc cạch, chèo bộ máy bằng sắt thép, còn toàn bộ thùng xe bằng gỗ.

Xe chạy từ Bình Dương lên Rạch Bắp, một chuyến duy nhất trong ngày, nên ai có việc, hay không việc, hoặc rảnh việc, đều có thể chọn con đường này tới bên qua sông ...

Đoạn đường 1 cây sồi duy, không gây cho bất cứ ai sự lo lắng, nên phiến buồn gì ...

Ngoài những con cuồn chi rùng, màu đen nhầy, có độ dài khoảng 20 phân tây, chúng đang đờnh bò từ bìa rừng bên này...bằng qua lầy mòn, tới mép sông bên kia ...thì không còn sinh vật nào khác nữa ...

Thoạt đầu tôi sợ rợn rít lúm, khi tới sợ người ta, biết đâu mà lén, bất trắc là lẽ dĩ nhiên ...

Nhưng sau khi thấy gì, chỉ có cái bóng mình in trên lầy mòn đó, băng khuâng, bơ vơ chi lạ ...

Một cây bằng lăng trổ hoa màu tím, sao tôi thấy lúc nào cũng như có hoa trên vòm lá thắp đó .

Đứng bên thân cây bằng lăng nhiều lần đợi chờ, tôi vẫn chưa trỗi dậy được thế nào cuộc đời mới có ý nghĩa cho riêng mỗi con người .

Cũng chẳng tự hỏi mình là: Sẽ ở nơi buồn bã đó tới bao lâu mới rời hẳn đi ...

Đoạn đường 1 Km ngầy ngô, vô tư hay đã thực sự vô cảm với người đời ...Nó, đoạn đường đau khổ, tuyệt vọng vì ai, vì đâu .

Nó thực sự vô tư, vô cảm trước hành trình tôi sắp bước vào xa ...tôi phải vào sống dưới mái nhà ấm áp của tôi, chứ sao lại mãi mãi trong ngôi nhà trên lưng chừng đời với 7 người của 7 gia đình khác nhau, họ có là 7 chú lùn đâu mà tôi trở thành cô Bạch Tuyết .

Buổi đó là ngày cuối cùng tôi thắp thoáng trên đoạn đường 1Km, lầy mòn kỷ niệm rồi ...

Đứng ở Bến đò một lúc, ngoái lại vật đời chênh vênh như cuộc đời của mình ...mấy mái tranh buồn nhớ ...người, đúng là một phần tâm trạng bài " Quê Nghèo " của Phạm Duy

Tôi đã thực sự sống như vậy 2 năm ở nông trường Tây Nam, Rạch Bắp, trồng cây xuất khẩu " Hạt Điều " do chế định hậu quả tạo, không phải là nằm mơ...

Nếu có nằm mơ cũng chỉ là giấc mơ bình thường của những người nghèo khổ, bất lực, bất tài bởi nơi khó khăn của xã hội gọi là " Xã hội Chín nghĩa."

Chiều đó nhìn tức xuống ba lá cặp Bắp, bà lái đò cất giọng nói lớn vì nghĩ chỉ trồng vùng loãng khí trời, tôi không nghe được chẳng ...

Tôi lồm lũi xuống chèo đọt lái, rồi lên đò ...

Lại cũng chỉ có mình tôi qua đò ...như trước đó mình tôi đi bộ trên lối mòn đoạn đường 1 Km .

Bà lái đò hỏi thăm: " sao hôm nay cô đi một chiếc dzây , mấy người kia đâu rồi ? " .

Tôi ngó mặt sông, nước đang dâng đầy, sóng gợn thềm thì như tiếng thềm dài xốt xa...

... , mấy người kia mặc công việc nông trường, tôi về thành phố mua thức ăn cho họ.

Bà đò hỏi tiếp : chiều hay mai lên ?

Tôi định trả lời không bao giờ lên nữa, nhưng sợ bà đò hỏi tiếp, tôi nói : " chưa biết " .

Quả là tôi không lên Rạch Bắp nữa, cho tới bây giờ lại càng xem như chuyện dĩ vãng nếu tôi trở lại đoạn đường mòn 1 Km này .

Có lẽ ở trên đời , còn rất nhiều đoạn đường mòn, ngắn hay dài tùy theo nơi cư trú của mình, nhớ hay quên tùy theo nơi buồn vui của mình...

Kể cả những con người dù có cạnh nhau, hay suốt kiếp chưa hề biết mặt nhau ...vẫn phải chấp nhận sự chia tay vĩnh viễn

...vì thời gian tương là dài thế thật , có đâu ngờ chớp mắt đã trăm năm ...

Qua sông rồi, là mênh mông bãi hòm bom xếp lên nhau chằng chịt, năm đó 1980, năm năm chưa đủ san bằng một nghịch cảnh bi thương của lịch sử ...

Đi qua cánh đồng hòm bom này, còn đầy bất trắc, nguy hiểm hơn đoạn đường mòn 1 Km trên bờ sông vừa mới đi qua ...

Bởi vì, bom rơi, đạn bắn ... từ hồi đó, lúc chiến tranh, chưa kịp nổ, hoặc giở nó không nổ nên tại sao đó, ai đâu mà hồi, ngoại trừ quý ông làm ra nó, xếp dựng nó, bom đạn không đủ độ sát thương nhân chúng hạn .

Bao nhiêu mộng mơ biến sạch, chỉ còn sự chết như sơ ý, hay tới hồi suy tận mạng, một ngôi nhà nào tự tháo gỡ , nổ tung lên ...thì là xong, là hết ...

Tôi không dám đi cho tìm thức ăn vì ai , vì đâu, những cánh chim bay soái cánh mặt mù sông nước ...

Mà , mặt phải dán chặt vào con đường gấp gành trước mặt để kịp thời tránh né hiểm nguy...dù vốn biết chiến tranh là vậy, tất cả đều bình thường, chỉ có một điều bất thường, không thường ...đó là sự xếp đặt của Thượng Đế mà loài người phải biết ...để cứu nguyên thôi...

CAO MỸ NHÂN

“QUỐC HOA”. CAO MỸ NHÂN

Mặc dù hoa sen mang nhiều phẩm chất quý giá, nào là màu sắc đẹp, trong thanh khiết, vàng rực rỡ, xanh lá non lộc dịu dàng, hay hương cánh sen đặc biệt chỉ có ở hoa sen...vv, với hương thơm ngào ngạt chỉ lúc hoa tươi lên khi đã được ướp trà, xấy khô...

Hoa sen mọc trên sông , ao hồ chúng được thường xuyên vét rữa, thay nước ...nên mùi tanh từ cái bùn phung phất xông lên, song không thể nào phá tan được hương ngát nhụy hoa đầm thắm

của loài hoa tự tôn, tự trọng đó.

Vì thế cho nên, hoa sen còn được ví như biểu tượng của người trong sạch, cao quý, quân tử...

Đã vậy, hoa sen còn không bị bướm, ong là 2 loài sinh vật bay trong không gian, đi tìm hương hoa để hút mật .

Nên, một lần nữa đặc tính hoa sen lại được tôn sùng tính chất thiêng liêng, đạo hạnh, đã khiến người dân VN phải khiêm tốn (là bản tự kiêu) rằng:

Trong đầm gì đẹp bằng sen

Lá xanh bông trắng lại chen nhị vàng

Nhiều vàng bông trắng lá xanh

Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn

(ca dao)

Ca tụng phẩm chất của hoa sen như vậy, để thừa với quý vị là, tôi chẳng biết ngày xưa dân tộc ta có định lấy hoa sen làm biểu tượng cho đất nước VN, hay hoa gì khác .

Nhưng mới đây tôi đọc được điều VN đã đưa hình ảnh hoa sen lên làm " Quốc Hoa ".

Tôi đang ngẫm nghĩ, chúng ta đã thường đề cập tới những danh xưng như : quốc kỳ, quốc ca, quốc huy, quốc hiệu, quốc túy , quốc hân, quốc lễ , quốc tang, nay thêm quốc hoa cũng chẳng có gì làm lạ, hay mới mẻ gì.

Thậm chí cũng không hoàn toàn đặc biệt, vì trong bản danh sách quốc hoa trên thế giới, cũng đã có một nước châu Á chọn hoa sen làm quốc hoa là Ấn Độ.

Tôi chỉ chú ý tới mấy quốc hoa đặc biệt và gần gũi với sự tìm kiếm của tôi là :

Hoa hồng (đỏ) Quốc hoa của Hoa Kỳ

Hoa anh đào Q/hoa của Nhật Bản

Hoa sen (màu hồng cánh sen) Q/hoa VN

Có một điều đặc biệt loại hoa thuộc phiện, tên văn hoa là hoa Anh Tú, thì có tới 5,6 nước trên thế giới chọn làm quốc hoa của họ .

Số nước dùng hoa anh tú (màu tùy theo mỗi nước) , là mấy quốc gia lựa hoa tulip làm quốc hoa, cũng không thấy nói màu sắc thế nào .

Như vậy quý vị đã biết từ nay, cứ thấy ở đâu có cái nhãn bông hoa sen, màu cánh sen nó toàn vẹn, ấy là dấu hiệu quốc hoa VN, cũng có nghĩa là địa phận, cơ sở, sản phẩm, công trình vv...có in hình hoa sen nó màu cánh sen, chính là của người VN vậy.

Bình thường hoa nào cũng đẹp, như phụ nữ nào cũng không xấu, chu choa xin phép kể cả ...tui. Chẳng khác nhau là đẹp nhiều hay đẹp ít thôi, nên cần trang điểm cho đẹp thêm vậy.

Nếu hoa không thể tự vươn ra trang điểm cho mình, tức hoa, nên mặc nhiên người ta hay liên tưởng, hình dung loài hoa ấy được người đời áp cho một ý nghĩa gì, thí dụ hoa chung thủy, hoa bất tử, hoa trường sinh, hoa đừng quên tôi vv...kèm theo màu sắc thế nào

Chẳng hạn hoa hồng bạch như anh vẫn tặng cho mình, là muốn mình, người được tặng, hãy luôn làm đẹp cho cuộc tình thanh khiết, thanh cao...

Nhưng nếu anh gửi cho mình đóa hoa hồng vàng, là muốn người được tặng mãi đắm say trong yêu thương lớn ngoài sự nghiệp, tròn vẹn tình thế, vật chất ...

Hay là bông hồng màu da cam công danh, mơ mộng.

Nhưng nếu hồng màu đỏ thắm, ấy là yêu đương cuồng nhiệt, cùng

lúc với sự quý trọng trong vinh quang vv...

Khi nói chuyện về hoa, thì lập tức tôi bị méo mó nghề nghiệp công tác xã hội của tôi ngày xưa trước 30 -4 - 1975 ngay, ý là chúng tôi ở trong hoàn cảnh chiến tranh, thiếu thốn nhiều, có thể nói đúng còn không trồng nổi lúa khoai rau đậu, làm sao có dư để đãi đãi trừ phú để đãi trồng hoa ?

Nhưng chúng tôi vẫn duy trì sự việc thực hiện những vòng hoa chiến thắng choàng lên các chiến sĩ trên từ mặt trận, đúng thời cũng có giong mang những bó hoa ân nghĩa đặt bên trái đã hy sinh vì tổ quốc VNCH thân yêu.

Trong tiến trình xây dựng niềm thông cảm, chia sẻ nơi gian lao trên đường hành quân, báo vệ chính nghĩa quốc gia ... hầu như quân nhân các cấp QL/VNCH luôn nhớ và nhau từng gói cơm xôi tới bông hoa rừng chan chứa tình thương.

Trung Tướng Nguyễn Vĩnh Nghi, khi ông mang cấp Đại Tá, làm Tham Mưu Trường Bộ Tư Lệnh QĐI /QKI của ...tôi, ông cứ luôn luôn nhắc nhở chúng tôi lo phần việc nêu trên, không nên

và không được quên công ơn chiến sĩ VNCH .

Có trong ngoại giao cũng vậy, chúng tôi phải lo hoa hoét đón chào các phái đoàn quân đội mình, khi có việc biếu lộ tình thân là đạn ...

Do đó có lẽ chúng tôi phải chia nhau đi tìm hoa nơi các nhà tư để thực hiện hoa mừng chiến thắng cho vui và đơn vị, bởi ngoài chợ Hàn giá rét, hoa đã không còn một cành nữa .

Quốc hoa ? Có lẽ vì thế mà đoạn phim " chơi " trên mạng X đã chiếu một cảnh phái đoàn tổng thống Hoa Kỳ mới nhứt tới sân bay Đà Nẵng, dù ông tổng thống Mỹ này còn đang chu du nơi khác cũng châu Á như thông báo...

Người làm phim " chơi " đã thực hiện nhiều tình tiết như chứng một nhân vật lớn như CSVN nào ở địa phương được tới sát phái đoàn dù chỉ 1 m, vì hàng trăm mật vụ Mỹ còn bước đi tránh

không bõ vv...

Thì hồi ơi, một cô hoa hậu cơ s, , được vinh hạnh ôm bó Quốc Hoa với dự trù dâng lên Tết Thung Hoa Kỳ, là chục đoá sen chưa nở, tím ngát, có lẽ chờ lâu, đã héo quẹo, gục xuống một lượt .

Tôi không có ý khôi hài quốc hoa VN hiện nay, là những bông hoa sen thơm ngát, dạt dào tình quê hương dân tộc , vì hoa đã vô hình chung hiện diện ở hầu hết các nơi thờ phượng , đã là những sản phẩm quý giá như trà sen, bánh hạt sen vv...mà tôi rất mến chuộng .

Như tôi đã trình bày, là tôi chỉ thấy sao kỳ vậy .

Đang " thao thao " bồm trên bàn phím về một loài hoa chứa chan tình nghĩa, hương sắc vẹn toàn là Sen, thì nhận được cái " túp" anh gửi kèm cho mình vào lúc 12 giờ khuya nay 8 qua 9 – 11 – 2017, phái đoàn Tết Thung Hoa Kỳ đang bước vô đại lễ của Trung Cộng bành trướng, với biết bao hân hoan bởi sự đón tiếp dñnh dang của Trung cộng, không thấy hoa hoét gì cả.

Trung cộng mà tiên thân là Trung Hoa phong kiến kia, với số dân chiếm 1/4 tổng số dân trên thế giới, thì họ chỉ có nguyên liệu " người " là chính.

Nên tất cả những lễ nghi tiếp đón là công trình biểu diễn tài nghệ của những người và người ...dân họ.

Nhưng dù Tự Do như Phái Đoàn Tết Thung Hoa Kỳ, hay cộng sản như Trung Quốc hiện nay, qua video của HẢI NGOẠI PHIÊM ĐÀM mà anh đã gửi cho mình, thì mình cũng thấy được sự kiện " Hoành tráng, vĩ đại " ở những nước lớn, mới có phương tiện biểu diễn được, để lại thế dài nhớ tới loài hoa cả giọng khiêm nhường, mà vẫn chẳng ... an tâm tư đâu, mặt nào cũng thua sút vì thói quen " nhược tiểu " rồi .

Anh sẽ an ủi mình trong suy nghĩ, rằng thôi chỉ là phù vân, dù cho phô trương khiếp đảm như đã từng phô diễn với mấy lân đăng

cai Thợ Vận Hội, Trung cộng vịn chèn là phẫn vinh gì tạo đúng nghĩa. Họ, Trung cộng gìng như những cái máy biết nói vậy.

Thường khán gì coi video, nghe YouTube, là muốn thấy tận mắt, nghe tận tai những gì không chơi cãi được, kể cả những cuốn phim “chơi” như tôi nêu dến ở trên, rằng Tòng Thợng Hoa Kỳ chưa đến Đà Nẵng mấy hôm nay, mà phim ” chơi ” cứ tò le cho đến bào kiểu không biết gì như tôi tò mò .

Tuy là chuyện ngoài đường, nhưng trong lòng tôi cứ dạt dào nhớ với anh với hình ảnh sen nở kín mặt hồ Tĩnh Tâm xưa, thà đưa tiên mình biết Hu .

Đu Hoa Sen có đang là quốc hoa, thì anh Thân Kính vịn đang là nguôn hương biết tận cho tình thơ mình say đắm, ngọt ngào, đến không thể nào không ví anh như vị vua tình cảm của mình được :

Hỡi vị vua tình cảm của em

Đưa tay em nắm, bước qua thềm

Ta xô đổ hết tường rào cản

Anh đến em vào chơi ngự viên

(Nhịp Tim Thơ. Cao My Nhân)

Mình ngắm câu: sen Hu là sen của vua, của người quân tử ...đến tĩnh tâm trước sự thong bại ở đời ...

CAO MỸ NHÂN

THƠ

SẮC QUÊ HƯƠNG. CAO MỸ NHÂN

Rồi nhau đi nhặt nắng với

Hoa xuân chưa lặt, gió hè đang lên

Một trời bát ngát yêu em

Từng đôi chim hót êm đềm thanh trong

*

Này em, có biết gì không

Mây đang thướt xuống cõi lòng nhân gian

Bao nhiêu tình tự chứa chan

Đường trường cớ lý vô vàn thân thương

*

Cờ vàng đẹp sắc quê hương

Rõ ràng Dân Chủ giai chương Cộng Hoà

Từ đây đất nước chúng ta

Lấy lòng Chính Nghĩa Quốc Gia muôn đời

*

Phượng hoàng đàn cánh em ơi

Quê hương quang phục tái hỡi thịnh hưng

Trao nhau từng chén rượu mừng

Thành xưa ấm áp, tung bừng hỡi sinh ...

Hawthorne 28 – 4 – 2024

CAO MỸ NHÂN

**

QUÁCH THÀNH XƯA. CAO MỸ NHÂN

Đã nhiều lần biết cuộc đời tuyệt đẹp

Lũ chúng ta yêu trời đất cao vời

Chẳng bao giờ đôi vai trỏn nhúc mõi

Bãi suối nguồn tâm thức tựa ngàn khơi

*

Dù song cựa hay chân mây rục rở

Lũ chúng ta vùn thò bước phiêu du

Trên đường trường bao la non nước đó

Đọt quẻ hương sảng đẹp tự muôn thu

*

Lũ chúng ta chưa làm chi lóm lỏi

Đò băng khuâng nhân thế gọi quay vò

Tháng năm rạng rỡ mừng vui dự hội

Từ đô thành tới làng xóm đặng quẻ

*

Tuổi xuân thắm đừng than mùa hạ vội

Hay thu phong lửa lá đờ bên rừng

Không có chi buồn sông kêu, biển gọi

Tiếc than gì phai nhạt sắc nhan dung

*

Ôi cảnh đẹp dẫu đông sầu lỡ dẫu

Một mai kia tuyết nhuộm tóc hoang sơ

Vùn đẫy tình tri âm chan chứa cũ

Lũ chúng ta gìn giữ quách thành xưa ...

**

VIỆNG TƯỢNG ĐÀI . CAO MỸ NHÂN

Hôm nay tới hẹn " cờ vàng "

Hình anh cao ngất, tượng chàng chơi vơi

Chuyện xưa, nà thà kà rồi

Bao câu tình tự, nhớ người chiến binh

*

Câu thơ yên ngựa hời sinh

Sắc cờ sáng rỡ bình minh tượng đài

Nụ cười hieu hời hời ai

Không chuông chiêu mộ, chông còi hoa đăng

*

Người đi vào cõi ngàn năm

Rời thôi tất cả lặng thẳm thẳm gian

Nắng mưa sương gió điêu tàn

Đá thêm hoang lạnh giữa làn khói bay

*

Thôi ta cách biệt thà này

Muôn sau tái ngộ tình đày xuân thu

Lặn trong thương tiếc mịt mù

Lệ rơi thấp thoáng lời ru não nùng ...

**

MÌNH VÀ. CAO MỸ NHÂN

Mình và tạ lịi cùng nhau

Trong tâm tư chứa nịi sịu giang san

Bao nhiêu tình tự miên man

Làm sao quên được lệ than vãn người

*

Tạ nhau hoang vng nự cười

Mình và nhớ lại một thời lịa bình

Đã tàn cuộc lữ tị sinh

Thương ta đị lại chút tình thơ thôi

*

Mình và địt lịa bên trời

Kiịm hoa chinh phạt chơi vơi cõi lòng

Khói sương phị trịng non sông

Đưa tay xoá mặt trời hịng đang sa

*

Mai sau tạ lịi sơn hà

Bao nhiêu tàn lịa, bịy là đạn bom

Mình và góc biịn hoàng hôn

Chờ nghe tiịng quịc gọi hịn quê hương...

CAO MỸ NHÂN

**